

حاکم غیر محکوم مطلق خود را باز نمودیم جوایی که از مسدود
صدارت عظمی رسید تعیین مأموری واحد برای صدق و کذب
مجموع علمای جامع الشرایط اسلام است اکنون برای این
توهین عظیم و ظلم ما لایطاق حکومت تمام ابن خادمین شریعت
محمديه و سکنه شهر و توابع شیراز در بقاع متبر که به بساطن
شریعت مقدسه پناهنده ایم و تا آخرین شریان در جنبش است برای
رفع فاعل این توهین به اسلام و رفع حاکم ظالم حاضریم .

تا کنون عقیده ما این بود که دولت عبارت است از هیئت درجال،
دانشمندان سیاسی دان، نعمتصر به یکی از فرنگی مآبان تازه
و از طبیعی مذاقان پوسیده و روزنامه خوان خوشیده، که لفظ
دولت مطلقه مستبد آموخته و حال آنکه ایران جمهوری اسلامی
است، چه از عهد سلف تا حال خلف، علماء ملت هر شهری
به حکومت شورش کردند دولت با مصلحت جمهور، حاکم را
عزل فرمود بلکه رعایای هر دهکده که به کدخدای خود شوریدند
مالک قهرآ به عزل کدخدا حکم داد بلکه کلانتر و خان هیچ
طایفه و ایل را نتوانستند عزل کنند و خارجی را به جای اوصاف،
بلکه مجبوراً از همان طایفه و ایل خان و کلانتر را انتخاب
نمودند و به این معنی بزرگ جمهوری مادرشک فرانس و امریکا است
القرض رفع این توهین مشهود حاکم ظالم بر ذمه حضرت ولایتعهد
است که :

«مادر را دل سوزد و دایه را دامن»

نوئی شمع روشن به فانوس ملک به نومی رسد ننگ و ناموس ملک
هر گاه به عریض ما تهاون رود و جهت جامعه اسلامی رعایت

نشود هر آینه عاقبت و عیم خواهد داشت (۱)

(اعضاء علماء و اعیان و رعایای فارس)

پناهنده شدن یهودیان به منزل مرحوم آقامیرزا ابراهیم
و از جمله اقدامات مهم مرحوم آیت الله میرزا ابراهیم محلاتی جلوگیری
از قتل و غارت یهودیان بود زیرا در شیراز شایع کرده بودند که یهودیها بینه های
مسلمانان را می دزدند و برای مراسم « عید قطیرک » خود آنها را بطرز فجیعی
می کشند و در بجا این شایعه قدرت گرفت و احساسات عده ای را تحریک نمود
و برای انتقام به محله یهودیها حمله و در شدند و به قتل و غارت پرداختند.

یهودیها که در آن عصر پشتیبانی نداشتند به منزل مرحوم آیت الله میرزا
پناهنده شدند و مرحوم میرزا که در اثر تحقیقات محلی این شایعه را بی اساس
می دانستند مرده را از تعرض به یهود منع فرمودند و برای آن عده ای که مالشان
به تاراج رفته بود، خسارات پرداخت نمودند و برای آنها جیره ای مقرر داشت
و نامدی معاش آنها از طرف آن مرحوم تأمین میشد.

بدین ترتیب مرحوم میرزا یهودیها را در آن شرایط بحرانی ایمن داشت
از این رو یهودیها برای همیشه خود را رهین منت آن مرحوم می دانستند و لذا در قاجره
فوت ایشان همگی به اتفاق روحانی بزرگ خود در مراسم عزاداری شرکت کردند
و مانند مسلمانان به سینه زنی پرداختند و حتی تورات خود را که در ستونی از
نقره بود با خود بیرون آوردند و حال آنکه سابقه نداشت که در هیچ فاجعه ای
تورات را از محل خودش بیرون آورده باشند و این لوحه را با همان لهجه عبری
خود می خواندند :

واویلا صد و اوویلا

ستون دین نه پینا

خاطره مهدیقلی هدایت با مرحوم آقامیرزا ابراهیم

یکی از مردان نامی و درجال سیاسی آن دوره مرحوم حاج مهدیقلی هدایت

(۱) تاریخ پیدایی ایرانیان بخش اول ص ۷-۳۹۵